

Hart voor Dieren: december 1999

Artikel: Sandra Dijk

Stichting biedt huisdieren een tweede kans Ook laboratoriumhonden verdienen een thuis!

Nog altijd worden er in Nederland proefdieren gebruikt. Niet alleen cavia's, muizen en ratten, maar ook honden en katten worden voor testen gebruikt. De Stichting Hulp en Herplaatsing Huisdieren neemt sinds enkele maanden honden die als proefdier zijn gebruikt op. Zij zorgen ervoor dat deze dieren nog een fijn leven in een gezin krijgen. Sommige honden hebben niet echt een fijn thuis. En dan doel ik niet alleen op de duizenden viervoeters die jaarlijks in asielen en opvangcentra terechtkomen. Nee, het gaat om de laboratoriumhonden. Nog altijd is het zo dat er jaarlijks proeven worden gedaan op zo'n 3.000 honden.

Dat is helaas nodig, met name wanneer het gaat om het testen van bijvoorbeeld entingen voor honden of andere diergeneeskundige onderzoeken. Dit betekent echter niet dat deze dieren hierna gedoemd zijn om te sterven, zoals het vroeger altijd ging. Sinds enkele maanden helpt de Stichting Hulp en Herplaatsing Huisdieren te Leeuwarden een aantal van deze dieren aan een nieuw leven. Testdieren die gezond genoeg zijn en plezier kunnen hebben in een leven buiten het laboratorium, verdienen een kans. En die geeft de stichting ze!

Magda Elsinga, voorzitter van de stichting: "Sommige van de honden die jaarlijks uit de laboratoria komen, kunnen nog een heerlijk leven hebben. Regelmatig worden pups gebruikt om (alleen maar) te onderzoeken of een inenting geen nadelige gevolgen heeft voor een hond. Dit is verplicht door het ministerie, bijvoorbeeld wanneer er een nieuwe voorraad entstof aangebroken moet worden. Reageert de pup goed, dan is de enting oké. En is het dier uitgetest! Dan zijn deze laboratoriumhonden pas tien weken oud wanneer ze hun werk hebben gedaan. En die kunnen nog makkelijk verder gesocialiseerd worden. Reken er ook maar op dat ze flink zijn vertroeteld in het laboratorium. Ze gaan een heel fijn hondenleven tegemoet in een gezinssituatie."

Ook jong volwassen dieren van om en nabij een jaar, die voor testen niet langer bruikbaar zijn, verdienen een tweede kans. Laboratoriumhonden moeten gemakkelijk te hanteren zijn, geschikt om in groepen te houden en niet veel onderhoud vragen. Daarom worden beagles het meest als proefdier gebruikt, maar ook labradorachtigen doen vaak dienst als laboratoriumhond. De proefhonden zijn vaak wel angstig, maar zullen niet snel bijten. Ideaal dus, als je het zo kan noemen, voor testen en proeven. Het is niet zo dat proefhonden niet gesocialiseerd zijn. Wel zijn ze minder gesocialiseerd dan gewent. Zo kennen deze honden de gewone dagelijkse geluiden als de televisie, de telefoon, de bel en de radio niet. Daar kunnen ze dan in eerste instantie bang voor zijn, maar als niemand in het gezin erop reageert, hebben ze al snel door dat het dan blijkbaar allemaal toch niet zo eng is. Magda: "Een laboratoriumhond die in een gezin terechtkomt, kan aanvankelijk angstig gedrag vertonen. Ze schrikken misschien van alle nieuwe geluiden en vinden mensen bedreigend, vooral als ze onverwachte bewegingen maken. Maar met rust en geduld en vooral door te wachten tot de hond zelf contact zoekt (b.v. om iets lekkers te halen), zal hij een fijne, trouwe kameraad worden. Het heeft overigens ook voordelen; zo heeft een laboratoriumhond natuurlijk ook niet geleerd de postbode aan te vallen, of vreselijk te blaffen als de bel gaat!"

Plezier voor mens en dier

De Stichting Hulp en Herplaatsing Huisdieren hanteert een gouden regel voor elk dier dat via hen zou moeten worden herplaatst: De hond moet plezier in het leven (gaan) hebben. Een hond die de hele dag bang is, lijdt! Natuurlijk moeten de nieuwe bazen ook plezier aan hun nieuwe huisgenoot beleven. Maar dat krijg je automatisch als je een bange hond ziet veranderen in een vrolijk kwispelend dier, dat misschien ook nog kattenkwaad uithaalt. Wanneer de stichting denkt dat uitplaatsing van een proefhond wel eens problematisch kan worden, dan kan nog besloten worden om het dier eerst in een gastgezin van de stichting onder te brengen. Daar zal dan gekeken worden of hij zodanig kan herstellen dat plaatsing in een adoptiegezin alsnog mogelijk is. Het is belangrijk dat de adoptiegezinnen zich houden aan de opvoedingsadviezen, die de stichting geeft

Magda: "We hebben een laboratoriumhond, die tien jaar lang gebruikt was door aanstaande dierenartsen om handelingen op te oefenen, geplaatst. Bij het plaatsen van zo'n dier moet je echt goed nadenken, overwegen of dit dier nog wel in een gezin kan aarden. Of het, na een dergelijk lange tijd in een lab nog wel als huishond kan functioneren, en daar ook behoefte aan heeft. Want je haalt zo'n dier toch uit zijn thuis, wat voor een thuis dat ook is." Hetzelfde geldt voor de mensen die laboratoriumhonden adopteren. Weten ze echt heel goed waar ze aan beginnen? Kunnen ze het aan om een dergelijk dier op te voeden? En kunnen ze die soms lange weg bewandelen? Want mensen die enkel en alleen een proefdier willen

verzorgen, omdat ze dan kunnen zeggen "iets goeds to doen", daar zet ik zo mijn vraagtekens bij. De bedoeling is aardig, maar je kunt het een dergelijke hond niet aandoen om na een paar maanden weer van gezin te moeten veranderen.

Mensen die een proefhond willen adopteren, moeten echt met het hele gezin voor 100% achter deze beslissing staan. Alleen dan heeft het kans van slagen! Wie zich aanmeldt als mogelijk adoptiegezin voor een laboratoriumhond, krijgt eerst bezoek van één van de vrijwilligers van de stichting. Deze neemt dan uitgebreid door wat voor een hond geschikt zou kunnen zijn, wat de motivering is om een dergelijke hond in huis te halen en welke ervaring heeft men met het opvoeden van honden. Hetzelfde is overigens van kracht voor de te plaatsen laboratoriumhond. Ook deze krijgt bezoek van de stichting die onderzoekt of het dier geschikt is voor uitplaatsing en zo ja, in wat voor gezin, door te kijken naar het gedrag, het karakter en de gezondheid.

Bij twijfel kan een laboratoriumhond eerst in een gastgezin van de stichting ondergebracht worden. Deze gastgezinnen vangen regelmatig vrijwillig honden op totdat er een permanent adres voor ze is gevonden. In zo'n gezin wordt bekeken hoe het dier op de buitenwereld reageert, hoe het zich aanpast en of het een hond is die plezier in het leven als huishond zou kunnen hebben.

Magda: "Tot nog toe hebben we twaalf laboratoriumhonden geplaatst. En dat gaat gelukkig hartstikke goed, dus we zijn blij dat we aan dit project zijn begonnen! In totaal hebben nu 73 honden en 27 katten een nieuw thuis gevonden via de stichting. Want naast proefdieren vangen we ook katten en honden, momenteel zelfs (bij wijze van uitzondering) een konijn, die niet langer bij hun huidige baasjes kunnen blijven, op. Dat kan zijn door ziekte of overlijden van de eigenaar, maar ook gezinssituaties kunnen debet zijn aan het feit dat er niet langer voor de hond of kat kan worden gezorgd.

De Stichting Hulp en Herplaatsing Huisdieren is een landelijke stichting. Het hoofdkantoor bevindt zich in Leeuwarden, waar dertig vrijwilligers in touw zijn om honden en katten een tweede kans te geven. Op dit moment worden er her en der in het land vrijwilligers gezocht die werkgroepen op moeten gaan starten, zodat de stichting een beter landelijk netwerk krijgt. Dit mede in verband met het feit dat de stichting in de nabije toekomst misschien ook katten uit laboratoria gaat opvangen.

Wie denkt de stichting te kunnen helpen bij het opvangen of plaatsen van huisdieren dan wel laboratoriumdieren, kan bellen met: 058 - 266 90 16 of een kijkje nemen op de website op het adres <http://www.shhh.nl>. De dieren, en de vrijwilligers van de stichting, zullen u dankbaar zijn!